

Лисица-та и Левъ-а (Асланъ-а). 5.

Лисица-та до гдѣ не была още видѣла Левъ, понѣже го срѣшнала по слѣчаю, испървомъ толико са оубоала, щотò мало остана да оумре отъ страхъ. После второ като го видѣла, оубоала са, но не толкова, колкото първо. А третий път като го видѣла, толико дерзновѣние прѣла къмъ него, щотò отишла и да са поразговори съ него.

Там Приказка почва, че кога человекъ често глѣда и слѣша нѣщо, колко да е страшно, онъ начне да го има за нищо.

Дивый-а Которакъ и Петелъ-а. 6.

Единъ дивъ Которакъ оуловилъ единъ Петелъ, и съ благословнѣя причинѣ искалъ да го издаде. За това го и оукоравалъ, че былъ тѣжестенъ на человекъцы-тѣ; защото былъ пѣлъ нощемъ, и не оставалъ человекъцы-тѣ спокойно да спаватъ. А Петелъ-а са оправдавалъ и думалъ, че былъ правилъ това за тѣхно добрò, сирѣчь: за да ставатъ на обыкновенны-тѣ си работы. Пакъ Которако предлагалъ другѣ причинѣ сирѣчь: че былъ беззаконенъ: защото совокуплявалъ са былъ чрезъ естество съ Майкѣ си и съ сестры-тѣ си. А Петелъ-а рѣкалъ: и това права за человекъческо-то добрò, за даимъ кокошките снесоватъ яйца много. Которако рѣкалъ: но ты ако и да си богатъ съ много оправдателны и добры отвѣты, но азъ не ща да остана гладенъ, и така го хваналъ и го изалъ.

Там Приказка почва: че лукавый-а человекъ кога поише да стрѣва неправды, ако види, че неможе да свърши нѣщо съ нѣкаквѣ благословнѣя причинѣ, онъ начне да си го върши икно и безъ покрыванѣ.